

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Corte suprema di cassazione (Ιταλία) — Ερμηνεία του άρθρου 9, παράγραφος 2, στοιχείο ε', της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ: Έκτη οδηγία του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί της εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση (ΕΕ ειδ. έκδ. 09/001, σ. 49) — Παροχή διαφημιστικών υπηρεσιών — Προσδιορισμός του τόπου της παροχής — Παροχή διενεργηθείσα από επιχείρηση, η έδρα της οποίας βρίσκεται στο έδαφος της Κοινότητας, υπέρ επιχειρήσεως εγκατεστημένης μεν σε τρίτο κράτος αλλά διαθέτουσας φορολογικό εκπρόσωπο στο έδαφος κρατους μέλους

Διατακτικό

Σε θέματα παροχής διαφημιστικών υπηρεσιών, οσάκις ο λήπτης της παροχής είναι εγκατεστημένος εκτός του εδάφους της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, τόπος της παροχής είναι, κατ' αρχήν, σύμφωνα με το άρθρο 9, παράγραφος 2, στοιχείο ε', της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση, όπως τροποποιήθηκε με την έκτη οδηγία 84/386/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 31ης Ιουλίου 1984, η έδρα του λήπτη. Πάντως, τα κράτη μέλη μπορούν να κάνουν χρήση της προβλεπόμενης στο άρθρο 9, παράγραφος 3, στοιχείο β', της έκτης οδηγίας 77/388, όπως αυτή τροποποιήθηκε, ευχερείας, καθορίζοντας, κατά παρέκκλιση από την ανωτέρω αρχή, τον τόπο της επίδικης παροχής υπηρεσιών στο εσωτερικό του οικείου κράτους μέλους.

Εφόσον γίνει χρήση της ευχερείας που προβλέπεται στο άρθρο 9, παράγραφος 3, στοιχείο β', της έκτης οδηγίας 77/388, όπως αυτή τροποποιήθηκε, τυχόν παρεχόμενη διαφημιστική υπηρεσία εκ μέρους παρέχοντος εγκατεστημένου στην Ευρωπαϊκή Κοινότητα υπέρ λήπτη ο οποίος βρίσκεται εντός τρίτου κράτους, ανεξάρτητα από το αν ο λήπτης είναι ο τελικός ή ο ενδιάμεσος λήπτης, λογίζεται ως πραγματοποιηθείσα εντός της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, υπό την προϋπόθεση ότι η πραγματική χρησιμοποίηση και εκμετάλλευση, κατά την έννοια του άρθρου 9, παράγραφος 3, στοιχείο β', της έκτης οδηγίας 77/388, όπως αυτή τροποποιήθηκε, πραγματοποιείται εντός του οικείου κράτους μέλους. Αυτό συμβαίνει, όσον αφορά παροχή διαφημιστικών υπηρεσιών, όταν τα αποτελούμενα αντικείμενο της παροχής διαφημιστικά μηνύματα μεταδίδονται από το οικείο κράτος μέλος.

Το άρθρο 9, παράγραφος 3, στοιχείο β', της έκτης οδηγίας 77/388, όπως αυτή τροποποιήθηκε, δεν μπορεί να συνεπάγεται τη φορολόγηση παρεχόμενων διαφημιστικών υπηρεσιών εκ μέρους παρέχοντος υπηρεσίες εγκατεστημένου εκτός της Ευρωπαϊκής Κοινότητας για τους δικούς του πελάτες, τη στιγμή κατά την οποία ο παρέχων υπηρεσίες έφερε την ιδιότητα του ενδιάμεσου λήπτη λόγω προγενέστερης παροχής υπηρεσιών, εφόσον η συγκεκριμένη παροχή δεν εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 9, παράγραφος 2, στοιχείο ε', της οδηγίας, και, γενικότερα, του άρθρου 9 αυτής στο σύνολό του, διατάξεων στις οποίες παραπέμπει ρητώς το άρθρο 9, παράγραφος 3, στοιχείο β', της ίδιας οδηγίας.

Η κατά την έννοια του άρθρου 9, παράγραφος 3, στοιχείο β', της έκτης οδηγίας 77/388, όπως αυτή τροποποιήθηκε, φορολογητέα φύση της παροχής δεν παρεμποδίζει το δικαίωμα του υποκειμένου στον φόρο να ζητήσει την επιστροφή του ΦΠΑ όταν πληροί τις

τιθέμενες προϋποθέσεις που προβλέπονται στο άρθρο 2 της δέκατης τρίτης οδηγίας 86/560/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Νοεμβρίου 1986, για την εναρμόνιση των νομοθεσιών των κρατών μελών των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Τρόπος επιστροφής του φόρου προστιθέμενης αξίας στους υποκειμένους στον φόρο που δεν είναι εγκατεστημένοι σε έδαφος της Ευρωπαϊκής Κοινότητας.

Ο καθορισμός φορολογικού εκπροσώπου εξακολουθεί αφ' εαυτού να μην έχει επίπτωση επί του φορολογητέου ή μη των υπηρεσιών που ελήφθησαν ή πραγματοποιήθηκαν από εκπροσωπούμενο πρόσωπο.

(¹) ΕΕ C 64 της 8.3.2008.

Διάταξη του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 27ης Νοεμβρίου 2008 (αίτηση του Tribunal Superior de Justicia de Catalunya, Ισπανία, για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως) — N.N. Renta SA κατά Tribunal Económico-Administrativo Regional de Cataluña (TEARC), Generalidad de Cataluña

(Υπόθεση C-151/08) (¹)

(Άρθρο 104, παράγραφος 3, του Κανονισμού Διαδικασίας — Έκτη οδηγία ΦΠΑ — Άρθρο 33, παράγραφος 1 — Έννοια του όρου «φόρος επί του κύκλου εργασιών» — Φόρος επί των μεταβιβάσεων περιουσιακών στοιχείων και επί των δικαιωπραξιών που συνάπτονται με δημόσιο έγγραφο)

(2009/C 90/09)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal Superior de Justicia de Catalunya

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

N.N. Renta SA

κατά

Tribunal Económico-Administrativo Regional de Cataluña (TEARC), Generalidad de Cataluña

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Tribunal Superior de Justicia de Cataluña — Ερμηνεία του άρθρου 33 της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση (ΕΕ ειδ. έκδ. 09/001, σ. 49) — Έννοια του όρου «φόρος επί του κύκλου εργασιών» — Εθνικός φόρος επί των μεταβιβάσεων περιουσιακών στοιχείων και επί των δικαιωπραξιών των συναπτομένων δια δημοσίου εγγράφου

Διατακτικό

Το άρθρο 33, παράγραφος 1, της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθεμένης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση, όπως έχει τροποποιηθεί με την οδηγία 91/680/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 1991, πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι δεν απαγορεύει την επιβολή φόρου με προοδευτικά αυξανόμενο ή αναλογικό συντελεστή επί των μεταβιβάσεων περιουσιακών στοιχείων και επί των δικαιωμάτων που συνάπτονται με δημόσιο έγγραφο, οσάκις ο φόρος αυτός επιβάλλεται κατά τη σύναψη συμβάσεως πώλησεως από επιχειρηματία δραστηριοποιούμενου στις αγοραπωλησίες ακινήτων ή στην αγορά ακινήτων με σκοπό τη μετατροπή τους και, εν συνεχεία, τη μίσθωσή τους.

(¹) ΕΕ C 158 της 21.6.2008.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Verwaltungsgerichtshof (Αυστρία) στις 4 Δεκεμβρίου 2008 — Friedrich G. Barth κατά Bundesministerium für Wissenschaft und Forschung

(Υπόθεση C-542/08)

(2009/C 90/10)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Verwaltungsgerichtshof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγων: Friedrich G. Barth

Καθού: Bundesministerium für Wissenschaft und Forschung

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Συνιστά η εφαρμογή διατάξεως περί παραγραφής, η οποία προβλέπει τριετή προθεσμία παραγραφής, σε ειδικά επιδόματα αρχαιότητας, τα οποία, σε περίπτωση όπως αυτή της διαφοράς της κύριας δίκης, δεν χορηγήθηκαν σε διακινούμενο εργαζόμενο πριν από την απόφαση του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων της 30ής Σεπτεμβρίου 2003 στην υπόθεση C-224/01, Köbler, βάσει ασυμβίβαστου προς το κοινοτικό δίκαιο εθνικού νομικού καθεστώτος, έμμεση δυσμενή διάκριση εις βάρος των διακινουμένων εργαζομένων υπό την έννοια του άρθρου 39 ΕΚ και του άρθρου 7, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΟΚ) 1612/68 (¹) ή περιορισμό της ελεύθερης κυκλοφορίας των εργαζομένων που καθιερώνουν οι διατάξεις αυτές;
- 2) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα: αποκλείουν τα άρθρα 39 ΕΚ και 7, παράγραφος 1, του κανο-

νισμού (ΕΟΚ) 1612/68, σε περίπτωση όπως αυτή της διαφοράς της κύριας δίκης, την εφαρμογή της εν λόγω διατάξεως περί παραγραφής σε ειδικά επιδόματα αρχαιότητας, τα οποία δεν χορηγήθηκαν σε διακινούμενο εργαζόμενο πριν από την απόφαση του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων της 30ής Σεπτεμβρίου 2003 στην υπόθεση C-224/01, Köbler, βάσει ασυμβίβαστου προς το κοινοτικό δίκαιο εθνικού νομικού καθεστώτος;

- 3) Απαγορεύει η αρχή της αποτελεσματικότητας, υπό συνθήκες όπως αυτές της διαφοράς της κύριας δίκης, την εφαρμογή διατάξεως περί παραγραφής, η οποία προβλέπει τριετή προθεσμία παραγραφής, στην προβολή αναγομένων στο παρελθόν αξιώσεων για ειδικά επιδόματα αρχαιότητας, τα οποία δεν χορηγήθηκαν κατά παράβαση του κοινοτικού δικαίου, βάσει σαφώς διατυπωμένων εθνικών νομικών διατάξεων;

(¹) ΕΕ L 257, σ. 2

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Bundesfinanzhof στις 15 Ιανουαρίου 2009 — Gudrun Schwemmer κατά Agentur für Arbeit-Villingen-Schwenningen — Familienkasse

(Υπόθεση C-16/09)

(2009/C 90/11)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundesfinanzhof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα και αναιρεσείουσα: Gudrun Schwemmer

Καθού και αναιρεσείβλητο: Agentur für Arbeit-Villingen-Schwenningen — Familienkasse

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Πρέπει η διάταξη του άρθρου 76, παράγραφος 2, του κανονισμού 1408/71 του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 1971, περί εφαρμογής των συστημάτων κοινωνικής ασφαλίσεως στους μισθωτούς και τις οικογένειές τους που διακινούνται εντός της Κοινότητας (¹) να εφαρμόζεται κατ' αναλογία στο άρθρο 10, στοιχείο α', του κανονισμού 574/72 του Συμβουλίου, της 21ης Μαρτίου 1972, περί του τρόπου εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) 1408/71 (²) σε περιπτώσεις κατά τις οποίες ο δικαιούχος γονέας δεν υποβάλλει αίτηση για τη χορήγηση των οικογενειακών παροχών που δικαιούται εντός της χώρας απασχολήσεως;